

det ærede Landsthing vil tage Sagen under sin beskyttende Haand og foretage den Forandring, der kommer Nødsnødvendigheden nærmest, saaledes at Skattebeløbet nedsættes med 30,000 Rd.

R. Pedersen: Den ærede sidste Taler haabede, at det andet Thing mere vilde tage hans Forslag under sin beskyttende Haand, end dette Thing har gjort, men jeg antager ikke, at dette Haab vil gaae i Opfyldelse, idet jeg troer, at Udvalget i det Hele har beregnet Fordelingen saa godt som det har været muligt. Jeg kan kan ganske vist slutte mig til det Ønske, der blev udråbt af det ærede Medlem for Horsens (C. M. Jespersen), nemlig, at det maa være sidste Gang, vi vedtage en saadan extraordinair Skattelov, men vi maae ikke glemme, at der er et temmelig stort Skridt fra et Ønske til en Virkelighed. Der er vistnok neppe Noget af os, som for Diebliffet sidde her, der kan nære en alvorlig Tanke om dette Ønskes Opfyldelse; idetmindste kan jeg det ikke. Ganste vist har jeg den samme Tro som det ærede Medlem, at den høitagtede Minister, der har Finantserne i sin Haand, vil gjøre alt Muligt for at gennemføre de Reductioner, som ere mulige, men Sagen staaer saaledes for mig, at den væsentligste Hovedbetingelse for, at vi kunne komme til en fornøftig Besparelse, er, at vi komme til en fornøftig og fast Ordning af vore indre Forhold. I dette Spørgsmaal troer jeg imidlertid ikke, at den høitærede Finantsminister er Manden; det har idetmindste ikke hidtil været mig muligt at see, at han har gjort noget Skridt i denne Retning. — Naar vi skulle bevilge extraordinaire Skatter, kan der være forskjellige Meninger om, hvorvidt det skal skee ved en Indkomsskat eller ved en Forhøielse af den tidligere Hartkornsskat, men i denne Henseende maa jeg slutte mig til dem, som mene, at vi idetmindste for disse Skatters Vedkommende hellere maae gaae over til et andet System end blive ved Hartkornet. Det ærede Medlem for Horsens forsøgte at paavise, at denne Slags Skatter ikke vare anvendelige i vort Land, hvor der kun findes smaa Indtægter, og at Forholdet ikke er her som i England, men vi maae ikke glemme, at vi ogsaa

ramme disse smaa Indtægter, naar vi holde os alene til Hartkornsskatten, hvilket det ærede Medlem vel meente, vi slutte. Hos os er Hartkornet smaa fordeelt, og derfor vilde vi netop gennem en Skat paa Hartkornet ogsaa ramme den mindre Indtægt. Vi see desuden, at der efterhaanden paa enkelte Steder paa Landet reise sig Industrier af flere forskjellige Slags, som ikke have noget Hartkorn, og som altsaa ikke kunne rammes ved Hartkornsskatten, men som dog, naar man sammenstiller dem med en stor Deel Hartkornsbrugere, idetmindste for en stor Deel maae siges bedre at være istand til at deeltage i Statens Byrder end hine. De kunne imidlertid ikke rammes paa nogen anden Maade end ved, at vi gaae over til et nyt Skattesystem. Før vi kunne gaae over til en rigtig Indkomsskat, udfordres der dog en langt større Erfaring end den, vi for Diebliffet have, og saalænge vi ikke have nogen Oversigt over, hvorledes Indtægterne stille sig paa de forskjellige Steder i Landet, medens det paa den anden Side er nødvendigt at faae en vis bestemt Sum ud, maa vi holde os til det uheldige Contingentsystem. Der kan neppe for indværende Aar — og jeg tvivler paa, at det vil skee i Løbet af eet Aar til — indhentes Erfaringer, som kunne give os Driftighed til at gaae bort fra dette System.

Det ærede Medlem for Mariager (A. Hage) har taget sit Forslag om at nedsætte Beløbet tilbage. Det vilde være ønskeligt, om man oftere kunde følge det ærede Medlem i hans gode Bestræbelser med Hensyn til Nedsættelser, men der er to Maader, hvorpaa man kan gjøre Nedsættelser. Det ærede Medlem gaaer som oftest ud paa først at nægte Beløbet, for derpaa at blive af med Tingene, men det troer jeg ikke er rigtigt. Jeg mener, at vi først maae reducere eller affasse Tingene, for derved tillige at blive af med Beløbet. — Jeg troer, at dette Udcast, saaledes som det blev vedtaget ved den foregaaende Behandling, og som jeg haaber, det hyderligere vil blive forandret ved denne, er et stort Fremskridt fra det, vi havde forrige Aar, men det var ogsaa da første Gang, man gav en saadan Lov, og det er derfor naturligt, at den maatte blive ufuldstændig. Jeg anseer det for et Gode ved denne Lov, at alle